

Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky
sekcia médií, audiovizie a autorského práva
odbor autorského práva

V Ý K L A D Z Á K O N A

**č. 618/2003 Z. z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom
(autorský zákon) v znení neskorších predpisov**

Úplne znenie vykladaného ustanovenia

§ 5 ods. 14

Verejný prenos je šírenie alebo predvedenie diela akýmkoľvek technickými prostriedkami na šírenie zvukov alebo zvukov a obrazov súčasne, alebo ich vyjadrenie po drôte alebo bezdrôtovo tak, že toto dielo môžu vnímať osoby na miestach, kde by ich bez tohto prenosu nemohli vnímať; verejný prenos zahŕňa aj káblovú retransmisiu, vysielanie a sprístupňovanie verejnosti.

Výklad

Podľa § 5 ods. 14 zákona č. 618/2003 Z. z. o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom (autorský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej „**AZ**“) sa verejným prenosom rozumie šírenie alebo predvedenie diela akýmkoľvek technickými prostriedkami na šírenie zvukov alebo zvukov a obrazov súčasne, alebo ich vyjadrenie po drôte alebo bezdrôtovo tak, že toto dielo môžu vnímať osoby na miestach, kde by ich bez tohto prenosu nemohli vnímať; verejný prenos zahŕňa aj káblovú retransmisiu, vysielanie a sprístupňovanie verejnosti.

Článok 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. EÚ L 167, 22.6.2001) harmonizuje právo na verejný prenos pre autorov a ustanovuje právo udeliť súhlas alebo zakázať sprístupňovanie verejnosti pre autorov a nositeľov súvisiacich práv, konkrétne

- pre výkonných umelcov k záznamom ich výkonov;
- pre výrobcov zvukových záznamov k ich zvukovým záznamom;
- pre výrobcov prvých záznamov filmov k originálu a k rozmnoženinám ich filmov;
- pre vysielajúce organizácie k záznamom ich vysielaní, či už sú tieto vysielania prenášané po drôte alebo vzduchom vrátane káblov alebo satelitu.

Uvedené ustanovenie implementuje čl. 8 Zmluvy WIPO o autorskom práve (WCT; 189/2006 Z. z.) a články 10 a 14 Zmluvy WIPO o výkonoch a zvukových záznamoch (WPPT; 177/2006 Z. z.).

Výkonní umelci, výrobcovia zvukových záznamov a vysielajúce organizácie majú priznané právo na odmenu za verejný prenos na základe čl. 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/115/ES z 12. decembra 2006 o nájomnom práve a výpožičnom práve a o určitých právach súvisiacich s autorskými právami v oblasti duševného vlastníctva (kodifikované znenie) (Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006) a čl. 4 Smernice Rady 93/83/EHS z 27.

septembra 1993 o koordinácii určitých pravidiel týkajúcich sa autorského práva a príbuzných práv pri satelitnom vysielaní a káblovej retransmisii (Ú. v. EÚ L 248, 6.10.1993).

K verejnému prenosu dochádza tradične najmä v prevádzkach ako reštaurácie, kaviarne, bary, obchodné domy, čerpacie stanice, herne, kasína, miesta kondičného cvičenia (napr. fitnescentrá, aerobikové štúdiá), na diskotékach, plesoch, iných kultúrnych a spoločenských podujatiach a pod., a to prostredníctvom technických zariadení umiestnených v týchto prevádzkach (napr. rádiový, či televízny prijímač).

Pokiaľ ide o rozhlasové a televízne prijímače na hotelových izbách, touto otázkou sa zaoberal Súdny dvor EÚ v konaní týkajúcom sa organizácie kolektívnej správy SGAE a Rafael Hoteles (C-306/05). Súdny dvor EÚ rozhodol, že hoci samotné zabezpečenie fyzických zariadení nepredstavuje verejný prenos, *poskytovanie signálu hotelovým zariadením prostredníctvom televíznych prijímačov klientom, ktorí sú ubytovaní v izbách tohto zariadenia, predstavuje, nezávisle od používanej techniky prenosu signálu, verejný prenos*. Pokiaľ poskytne hotelové zariadenie prostredníctvom umiestnených televíznych prijímačov signál svojim klientom ubytovaným v hotelových izbách alebo nachádzajúcim sa v akýchkoľvek priestoroch tohto zariadenia, ide o verejný prenos bez toho, že by bolo potrebné skúmať, aká technika prenosu signálu sa použila.

Podľa Súdneho dvora EÚ klienti hotelového zariadenia predstavujú širokú verejnosť vzhľadom na to, že prenos predmetu ochrany vysielaného rozhlasom alebo televíziou týmto klientom prostredníctvom rozhlasových a televíznych prijímačov nepredstavuje iba technický prostriedok smerujúci k zabezpečeniu alebo zlepšeniu príjmu pôvodného vysielania v rámci územia, ktoré je ním pokryté. Naopak, hotelové zariadenie je subjektom, ktorý s vedomím dôsledkov svojho konania sprostredkúva svojim klientom prístup k predmetu ochrany. Súkromná povaha hotelových izieb pritom nebráni tomu, aby sa prenos signálu považoval za verejný prenos.

Šírenie signálu hotelovým zariadením, ktorý umožňuje prenos predmetov ochrany prostredníctvom rozhlasových a televíznych prijímačov klientom, ktorí sú ubytovaní v izbách tohto zariadenia, teda predstavuje verejný prenos v zmysle článku 3 smernice 2001/29/ES a článku 8 smernice 2006/115/ES.

V prípade, ak dochádza k verejnému prenosu, je používateľ povinný nadobudnúť súhlas, resp. uhradiť odmenu za použitie každého predmetu ochrany. Nakoľko v jednom objekte môžu existovať viaceré predmety ochrany (napr. pri verejnom prenose z rádia dochádza k použitiu autorských diel, umeleckých výkonov aj zvukových záznamov), je nevyhnutné nadobudnúť súhlas, resp. uhradiť odmenu za každý používaný predmet ochrany. V prípade, ak je nositeľ práv zastupovaný organizáciou kolektívnej správy (SOZA, LITA, OZIS, SLOVGRAM, SAPA, AGICOA Europe Slovensko), je potrebné uzatvoriť zmluvu prostredníctvom každej organizácie kolektívnej správy, ktorá zastupuje nositeľa práv ku konkrétnemu predmetu ochrany.

Každá organizácia kolektívnej správy spravuje práva len vo vybraných odboroch, vo vzťahu ku konkrétnym predmetom ochrany, v rozsahu oprávnenia udeleného Ministerstvom kultúry Slovenskej republiky. Zákomom nie je vylúčené, aby niekoľko organizácií kolektívnej správy spravovalo práva k rovnakým predmetom ochrany, pričom však rozdiel spočíva v spôsobe použitia predmetu ochrany alebo v zozname zastupovaných nositeľov práv.

* * * * *

zverejnené dňa 4. júna 2010